

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Ara, amb el mateix respecte i atenció, anem a escoltar la pregunta que reformula la síndica adjunta, Eva Ortiz.

Té vosté la paraula.

La senyora Ortiz Vilella:

Gracias, presidente.

Señor Puig, no sé si dirigirme a usted como presidente de La Generalitat o por la presidenta, la señora Oltra, que parece que pronto le va quitar el sitio como siga esto así.

Señor Puig, preste atención a las siguientes manifestaciones y dicen lo siguiente: la señora vicepresidenta, sobre los miles de personas que se manifestaron en defensa de la concertada, «Vamos bien porque tiemblan.» «El señor *conseller* Marzá deja en el aire la continuidad de la línea educativa en castellano.» «El señor Alcaraz cargó contra el castellano y las provincias por frenar el nacionalismo.» El señor Nacho Costa, director general de Comercio sobre Puerto Mediterráneo: «Si tuviera que firmar yo la paralización, lo haría.» El consejero y *conseller* Climent: «El capitalismo mata.» Y, por último y no menos importante, el secretario autonómico de medio ambiente, Julià Àlvaro «Estoy contento de saber que Arnaldo Otegi está fuera de la cárcel. En democracia no debe haber presos políticos.»

Y le pregunto, señor presidente, aunque sé que usted no tendrá la amabilidad de contestarme como no lo hace nunca: ¿cree usted que todas estas declaraciones han tenido su reflejo en las urnas? ¿Cree usted que el sectarismo y el radicalismo de sus compañeros de gobierno y, por tanto, el suyo y el de los partidos que lo sustentan, le han pasado factura el domingo en las urnas? ¿Piensa usted seguir con estas políticas radicales?

Y por último, señora Oltra, debería usted hablar de decencia cuando metió en una lista imputados en Castalla. Muchas gracias. (*Algú diu: «Muy bien, muy bien.»*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Senyor president, sap què passa ara a final del mes de juny? Bé, vostés sí que ho saben. Se cobra la paga extraordinària de juny. Vostés sí que ho saben. Sap què passarà amb milers de pensionistes que estan en una residència? Que la cobraran. Ningú els la confiscarà com els la confiscaven vostés. (*Aplaudiments*) Sap vosté, sa vosté...

El senyor president:

Senyories...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Sap vosté..., sí vaig a les residències, pregunte a les persones i vorà com estan contents de tornar a cobrar la seua paga que vostés (*veus*), extremistes, els confiscaven.

Tres-cents seixanta-sis dies de govern del botànic. Més d'un milió de persones que viuen ara millor que amb vostés. Pensionistes i persones amb discapacitat, amb rendes baixes, que ja no han de pagar el copagament farmacèutic de Rajoy perquè La Generalitat el compensa. Persones que estan en centres ocupacionals i centres de dia que ja no han de pagar el copagament i poden tornar als centres i no deixar les seues rehabilitacions. Sap vosté què? Això és rescatar persones. Això és un govern per les persones.

A l'altre costat, hui, el processament de dos dirigents de VAERSA del qual estava al front la senyor Bonig, per desviar en sobresous 1,8 milions d'euros. (*Aplaudiments*) Botànic, PP. Persones, *saqueo*.

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, (*veus*), senyories anem a continuar la sessió de control amb respecte (*remors*) per a escoltar l'orador. El síndic del Grup Compromís, al qual donem la paraula perquè formule la pregunta de control.

Senyories, demane un poquet de silenci i de respecte per a escoltar al síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president del Consell, segur que vosté coneixerà una frase... Ui! Ací n'hi ha molt de rebombori. Segur que vosté coneixerà una frase que alguns atribueixen a Winston Churchill –no és la que ha dit la senyor Bonig– però que sembla que queda molt bé i és una frase que en realitat pertany a un teòleg i predicador americà que es deia James Freeman. I és aquella frase que parla d'aquells que parlen sobre les futures eleccions i d'aquells que parlen sobre les futures generacions. I dic això perquè en este ple ja s'ha parlat de les futures eleccions, ja s'ha parlat d'eleccions. I ara anem a parlar d'un tema que afecta les futures generacions, que no és altre que el llegat natural que anem a deixar-los.

La pregunta de Compromís va precisament per ahí, sobre la gestió dels nostres espais naturals, sobretot, tant en la prevenció com en l'extinció dels incendis forestals.

Desgraciadament, quan parlem d'incendis ho fem d'una realitat recurrent en el nostre país. Recentment hem tingut grans incendis, el de Bolbaite, el de Carcaixent –que han afectat més de quatre mil hectàrees del nostre país– però, a més, en estos dies es complixen quatre anys d'un gran incendi que hi va haver en les comarques d'interior de València, que va afectar més de quaranta-cinc mil hectàrees.

Ens trobem en un tema que hauria de ser una prioritat absoluta en la política valenciana. Els incendis tenen conseqüències molt greus en diversos àmbits, en l'àmbit ecològic, paisatgístiques, territorials, econòmiques i socials. I, davant dels incendis, hem d'abordar dos qüestions: una, la de recursos i accions d'extinció, que sol ser la que més atenció mediàtica té, perquè és en el moment de més emergència quan ocorre i mai podrem agrair el treball i la tasca que fan els milers de professionals que treballen per l'extinció d'incendis i que posen la seua vida en perill per salvar les nostres cases i salvar, també, el nostre entorn.

Però quan parlem d'incendis també hem de parlar, sobretot, de polítiques de prevenció. I hem de parlar de necessitats estratègiques, de formació i de sensibilització de la ciutadania. Perquè el 80% del incendis forestals són per una causa humana, accidental o intencionada. A les que són intencionades, màxima contundència, que caiga tot el pes de la llei. Són autèntics criminals que acaben i ataquen el nostre patrimoni. I davant les negligències i accidents, cal actuar en tots els àmbits. Cal una autèntica implicació de la societat valenciana, com fem amb tots els grans temes, un esforç col·lectiu com a poble per a disminuir els més de quatre-cents incendis que patim a l'any.

Evidentment, tot esforç ha d'estar coordinat pels poders públics que han d'invertir més en prevenció, que han de cooperar en les municipis per a mantindre espais de discontinuïtat de vegetació per a facilitar combatre els incendis, i els poders públics també necessitem que aposten per reforestar amb espècies autòctones amb més resiliència cap al foc i menys inflamables. I, sobretot, poders públics compromesos en la lluita contra el canvi climàtic i la desertificació del nostre país.

En estes Corts ja hem comprovat com en un any el govern del botànic ha augmentat la despesa en prevenció. Però no és suficient, no és suficient perquè venim d'una etapa de moltes retallades, de molta desídia i d'una màxima incompetència en la gestió mediambiental.

Jo sé que a alguns i a algunes no els agradarà que parlem d'estes coses. A algunes i a alguns, quan parlem de la corrupció i la incompetència que hem viscut en les últimes dècades, s'indignen molt més que quan passava eixa incompetència i eixa corrupció i eixa mangarrufa contínua. Però és que hui mateix ens alcem, ens desdejunem amb un titular com este –que ja ha recordat la vicepresidenta–: «La juez procesa a dos excargos del Partido Popular valenciano por darse sobresueldos.».

Algú o alguna es pot indignar de que parlem de com el saqueig també afectava la prevenció d'incendis. A nosaltres ens indigna que els diners que havien d'anar destinats a la prevenció d'incendis, precisament, anaren a pagar sobresous de dirigents del Partit Popular. A algú li pot indignar que parlem de Serafín Castellano. A nosaltres ens indigna que es contractaren avions més obsolets perquè, presumptament, el

senyor Castellano estava emportant-se els seus suborns per esta empresa d'estos avions. *(Aplaudiments)*.

I a algú li pot indignar que parlem dels cotxes de VAERSA, a algú li pot indignar que parlem dels cotxes de VAERSA. A nosaltres ens indigna que s'acomiadara un miler de treballadors de la prevenció d'incendis per a poder comprar estos cotxes. A alguns, a nosaltres ens indigna que hui s'estiga processant, precisament, una d'estes persones i que, a més a més, eixa persona continuà tenint cotxe oficial fins que este Consell li'l va llevar. Això és el que ens indigna. I avui a alguna li pot indignar que li recordem que ella, com a consellera, no va fer res per llevar-li el cotxe a esta persona que està hui sent processada. *(Aplaudiments)* A esta persona que, suposadament, és una «sinvergüensa».

Però tenim memòria. I com tenim memòria, tenim futur. Un futur on no tornaran les mangarrufes i on no tornarà la incompetència per molt que a esta trona puge algú a cridar com crida. Sobre eixe futur volem, senyor president, preguntar-li una qüestió: quines són les mesures que ha pres el Consell en matèria de prevenció i extinció d'incendis forestals al nostre país.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

En primer lloc, vull agrair i reconèixer, en nom de tots els valencians i les valencianes, el treball i l'esforç fet per tots aquells que arriquen la seua vida per la nostra seguretat, bombers, brigadistes, militars, pilots, policies, guàrdia civil, personal sanitari. Moltes gràcies a tots *(aplaudiments)* pel que estan fent.

Gràcies, molt especialment en este cas, perquè van fer front el 15, el 16 i el 17 de juny a quatre incendis forestals a Bolbaite, Carcaixent, Terrateig i Benifairó de les Valls que, malauradament, arrasaren tres mil huit-cents hectàrees. Gràcies per la tasca d'eixos dies i perquè sempre estan ahí. I també vull fer extensiu el reconeixement a alcaldes i regidors i regidores dels pobles afectats amb els quals ja vaig tindre la sort de reunir-me amb la consellera de medi ambient a Carcaixent, per tal de coordinar el postincendi.

Moltes vegades, quasi sempre, el més difícil és quan ja sols queda la cendra, la desolació i es deixa de ser notícia. Per això hem creat una comissió de seguiment en la qual participarà també la societat civil dels municipis afectats. Els dispositius d'extinció de totes les administracions van funcionar coordinadament i amb professionalitat, a pesar de la simultaneïtat

dels focs i les dificultats climatològiques amb eixe fort vent de ponent i les temperatures tan altes. Malauradament és l'escenari on hem de planificar la política de prevenció i d'extinció. Vivim en un territori en el qual els efectes del canvi climàtic incrementen considerablement el risc d'incendis. Sequeres cada vegada més recurrents i elevades temperatures. Per tant, amb caràcter general, totes les actuacions engegades en matèria d'incendis forestals han tingut i tenen una directriu fonamental que és adaptar la prevenció i la resposta als nous escenaris derivats del canvi climàtic. El canvi climàtic –ara ja no n'hi ha ningun cosí de ningú que ho dubte– el canvi climàtic és una realitat i està vivint diàriament amb noves i extraordinàries situacions. I el primer que va fer el nou Consell va ser, a curt termini, destinar més recursos per pal·liar les deficiències que existien i sentar les bases per a reorganitzar tot el sistema, per a adaptar-lo al segle XXI, i també he de dir que acceptà i intentà millorar el que estava de ben fet.

Senyoria, combatre els incendis forestals té –com vosté ha dit molt bé– dos vessants: la primera i la fonamental, prevenir els incendis; i, després, lluitar el més prompte possible contra els incendis quan s'han produït.

Pel que es referix a les polítiques de prevenció d'incendis forestals, cal evitar l'aparició de focs per causes humanes. Ja sap vosté que el 80% dels incendis, com per exemple el de Bolbaite o el de Carcaixent, es deuen a imprudències o negligències. En concret, les cremes agrícoles són la principal causa d'incendis al nostre territori.

Per això, s'està elaborant un pla per a arregar i triturar les restes de podes col·laborant amb ajuntaments, cooperatives, sindicats agraris, entitats agràries i aprofitar els fons europeus per tal de portar endavant la seua materialització.

En segon lloc, es tracta d'establir discontinuïtats en la vegetació que poden ajudar a combatre el foc ja declarat. Estes discontinuïtats ajuden a l'extinció però no l'asseguren; de fet, en els incendis forestals recents hem constatat salts de cendres de més d'un quilòmetre. Per tant, ajuden però no eviten.

En tercer lloc, la protecció dels nuclis habitats implica mantindre una zona perimetral amb poca vegetació. En esta línia anem a modificar el programa de desenvolupament rural, el PDR, perquè contemple una ordre de subvencions dirigida als ajuntaments per a l'elaboració de plans de prevenció d'incendis locals.

Però a més de previndre incendis i minimitzar els seus efectes, que és el més important, cal exigir una gestió forestal orientada a potenciar el desenvolupament de l'ecosistema d'ells, i molt especialment dels ecosistemes més madurs i resistents al foc.

En açò estem treballant també, avançant en la integració de la planificació preventiva amb l'ordenació forestal, encara que –com sap– són accions a mig i llarg termini perquè no és possible resoldre una desordenació forestal que s'ha mantingut durant molts anys.

Pel que fa a les línies estratègiques d'actuació en matèria preventiva, el pla de vigilància contra incendis forestals compta este any amb quatre-centes quaranta-una persones i

les hores de presència de recursos en el territori s'han incrementat en un 9%.

Pel que fa a la política d'extinció d'incendis forestals, hem estat treballant intensament per a reforçar la capacitat de resposta mitjançant la coordinació entre tots els organismes que participen.

Este sistema de mobilització i coordinació permet disposar de més de sis-cents bombers forestals de La Generalitat, amb els que se sumen dos mil huitanta bombers que treballen en cinquanta parcs que depenen dels consorcis provincials i, també, de València, Alacant i Castelló.

Però, a més a més, estem treballant conjuntament amb comunitats veïnes, com la Comunitat d'Aragó, i altres comunitats a les quals vullc agrair també el suport en els passats incendis.

S'han incrementat en tres les brigades d'emergència; de tres a sis mesos les brigades d'emergència de reforç.

S'han adquirit nous equipaments, com tres autobombes i huit vehicles tot terreny.

I, sobretot, des del punt de vista més estructural, ara ja es troba en tramitació parlamentària el projecte de llei de creació de l'agència de seguretat i resposta a les emergències, per la que es reconeix per primera vegada un servei de bombers forestal. L'agència permetrà una gestió coordinada dels recursos més àgil intentant buscar la millor eficiència, una agència en línia com en altres països europeus.

En definitiva, senyoria, la seguretat absoluta en el cap dels incendis forestals tampoc no existix però el que és evident és que existix una implicació d'este govern, una implicació de les corporacions locals, de totes les institucions, posant a l'abast tots els seus recursos, totes les mesures per tal de prevenir i protegir allò que hem de deixar millor a les noves generacions que són els nostres boscos valencians.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

A continuació, per a formular la pregunta de control, donem la paraula al síndic del Grup Ciudadanos, l'il·lustre diputat Alexis Marí.

Quan vosté vullga.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, *president*.

President, vicepresidenta, consellers, compañeros y amigos de los jóvenes de Ciudadanos que han venido hoy a visitarnos, gracias por venir.